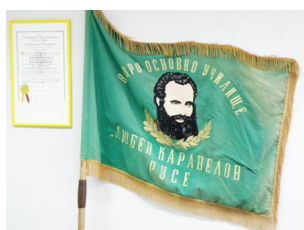

ЗНАМЕ

УЧЕНИЧЕСКА УНИФОРМА

ЕМБЛЕМА

ХИМН

ХУБАВА СИ, МОЯ ГОРО...

//

Loading... //

Хубава си, моя горо,

миришеш на младост,

но вселяваш в сърцата ни

само скръб и жалост:

който веднъж те погледне,

той вечно жалее,

че не може под твоите

сенки да изтлее,

а комуто стане нужда

веч да те остави,

той не може, дорде е жив,

да те заборава.

Хубава си, моя горо,

миришеш на младост,

но вселяваш в сърцата ни

само скръб и жалост,

твойте буки и дъбове,

твойте шуми гъсти

и цветята, и водите,

агнетата тлъсти,

и божурът, и тревите,

и твойта прохлада,

всичко, казвам, понякогаш

като куршум пада

на сърцето, което е

всякогаш готово

да поплаче, кога види

в природата ново,

кога види как пролетта

старостта изпраща

и под студът, и под снегът

живот се захваща.